

Слово редактора

Березень став дуже важливим місяцем для усієї української нації. Це був період політичних перегонів, які врешті-решт закінчилися виборами до парламенту нашої держави. Тепер ми маємо новий склад Верховної Ради, але чи маємо ми те, чого справді не вистарчає нашій молодій економіці? Вирішувати нам прийдеться, мабуть, вже в майбутньому, коли ми зможемо об'єктивно оцінити все зроблене чи незроблене новообраними політиками. Я щиро бажаю всім, аби ті надії і сподівання, які ми мали, ставлячи галочку біля назви певної партії у бюлетені, таки здійснилися і виправдалися!

Проте життя не зупинилося на даті 26 березня, а воно продовжується і з кожним днем приносить нам щось нове і цікаве. Отож, в новому номері нашої газети ви зможете прочитати про міжкультурні відмінності, які спостерігала на власному досвіді наша журналістка, а також пізнати атмосферу неперевершеного Парижу, дізнатися про останні новинки з життя Європи і деталі цьогорічного Євробачення. А ще ми приготували для вас багато корисної інформації про студентські гранти і стипендії! Тож, не зволікайте, і занурюйтеся з головою в атмосферу свіжого випуску «Євро», яке завжди готове поділитися з вами чимось новим і цікавим! Приємного читання!

Ольга Задорожна

Між- культур- щина

Пригадується, в одному з край ненаукових видань потрапила мені на очі

стаття молодії, судячи з сюжету, паняночки, що працювала протягом літнього періоду в турецькому готелі аніматором. Сама історія дами мало вражала ще й закінчувалась приторно-бридким і романтичним хеппі-ендом, але містився в ній оригінальний момент, що полягав у короткому огляді консультацій, які проводила адміністрація готелю для новобранців. Звідти я й почерпнула інформацію сумнівної якості про те, що німців та австрійців зводити до купи не варто, бо за

столом вони гризуться. Власне про громадян Німеччини там ще відгукувались, як про найприскіпливіших та неприємних туристів, італійців за стандартом називали метушливими, а наших колишніх співвітчизників охарактеризували як ледачих, важких на підйом, але загалом самих щедрих туристів.

Характеристики українців не наводилось, очевидно через те, що в теплих країнах нам приписують східно-сусідське походження, не надто концентруючи увагу на національних відмінностях, які не описані в підручниках та мало вивчені на практиці. Хоча користуючись особистим досвідом можу також частково вмотивувати подібну байдужість до аспектів ментальностей неодноразово констатованим фактом: поза домом рано чи пізно навіть самий запеклий західноукраїнський націоналіст опиняється за одним столом з російським громадянином, можливо, через вроджену комунікабельність, та радше через мовний бар'єр, а, отже, потреба у виведенні різниць між народностями не є обов'язковою з позицій банальної економії.

Проте саме із теплих, сонячних країн я вперше привезла твердження „ви не типові росіяни”, люб'язно адресоване нашому товариству некоректним менеджером. Оскільки прозвучало це в позитивному контексті – обійшлося без образ, його просто ненав'язливо ввели в курс справи стосовно наших паспортних даних. Через деякий час мені знов довелося зіткнутися із поняттям „не типова”, та цього разу воно стосувалося виключно мене і під сумнів ставилось моє українське походження - звучало менш приємно для національної свідомості, бо справа була в Європі і твердження, на жаль, виступало компліментом - ось тут було дуже не зручно, бо коли я спробувала розібратись в тому, що являє собою типовий представник України в очах моїх, до речі, іспанських співрозмовників мені вказали, причому пальцем, не на очікуваний портрет заробітчанина, а на моїх знайомих, які власне в той момент займалися популярною справою – лупили одному писки без зрозумілих причин. Крім очевидного мене ще довго добивали купою сюжетів про те, що наші юнаки мають дуже лихий та агресивно налаштований вигляд і до них страшно підходити, а дівчата – «шугані» і спілкуються лише між собою (і це все накопичилось лише за тиждень спільного проживання) - там ще багато було, і викликаний як наслідок мій тривалий монолог присвячений роз'ясненням того, що замкненість впливає із незнання мови, а агресивність – це захисна реакція організму, наче нікого і не вразив і не переконав.

Після цього інциденту мені було прикро - та не довго, бо не пройшло і двох днів, як за великим обіднім столом один французький хлопчисько поцікавився нюансами нашої революції, після чого вже більше ніхто не їв слухаючи деталі зовсім нової для переважної більшості історії, і чомусь мені тоді здалося, що добра половина з цих людей вникаючи в суть нами пережитих перепитій

малює в головах картини з аргентинськими пейзажами, тому у розповідь були обережно внесені слова: сніг, мороз та холод (це можна сприймати, як авторське утрирування).

Через деякий час, при розмові присвяченій потенційним проблемам молоді, дуже мила, наче зачарована, шведька дівчинка впевнено доповіла про те, що фактичних проблем нема і бути не може, бо в неї хороша освіта, благополучна сім'я, чудова країна, яка гарантує їй стабільне майбутнє, чим „вишибла” абсолютно всіх не залежно від національності та соціального статусу, причому не патріотизмом, а наївною безпорадністю і недосвідченістю. Можливо, це не ефектно виглядає на папері, та в той момент від „міжкультурного” шоку повітря задзвеніло, проте дівчинку розчарувати не стали.

Коли я поділилась своїми думками стосовно цих та деяких інших, менш форматних, спостережень, які могли б намалювати в моїй свідомості портрет середньостатистичного європейця без урахування національних аспектів з філософом, що розмірковував про образ пересічного українця, то отримала у відповідь тираду про те, що за одиницями не судять про загал, ніхто не може знати всього, стандарти формують більшість і зрештою, на нейтральній території (в гостях) усі поведуться досить неадекватно, що й послужило в подальшому одним з головних аргументів мого народного захисту, бо, можливо, моментами ми і виглядаємо, як дикі тварини з диких лісів, але це через перенасиченість враженнями, можливість здобувати які в нас з'явилась відносно недавно і емоційну відкритість, а разом і мовну скутість, та це – перехідний етап, а в цілому, ми дійсно мозком старші за багатьох наших більш соціально захищених однолітків із стабільних держав, чим можна і пишатися, і такі дійсно дуже щирі та шедри, і ще оденський нюанс...

Зовсім нещодавно я познайомилась з дівчиною, яка раніше жила у Мінську і була редактором, на даний момент тихо прикритої газети. Тепер вона мешкає у Варшаві через ряд неконтрольованих нею процесів і хоче створити нову газету для своєї першої батьківщини – видання об'єктивних новин, бо з Польської столиці і Білорусія зовсім інша, та й Україна виступає в новому ракурсі, що вже казати про решту світу – можливо, це і не „нормальне” життя, але хіба воно не цікавіше та амбітніше за повну визначеність?

З питаннями, роздумами та пропозиціями стосовно статті звертатись до Матроскіна.

Матроскіна

Voilà Париж

Іра Процик – студентка Україно-Нідерландського факультету, яка нещодавно повернулася зі стажування у Франції. Там вона пережила багато незабутніх моментів, про які ми розповідали у попередньому номері нашої газети. А тепер ми вирішили попросити Іру поділитися своїми

враженнями від мандрівки до Парижу, столиці краси, моди, круасанів та романтики...

Парижу судилося стати містом-легендою, чия історія сягає глибини віків. Він оточений ореолом незбагненної таємниці і йому притаманний особливий шарм, який неможливо описати звичайними словами, а можна лише відчувати, неквапливо прогулюючись його вузькими

вуличками та кварталами...

Париж – це Мекка закоханих, столиця haute couture (високої моди), місто художників і шансоньє, смажених каштанів та букіністів. Він населений тисячами

образів героїв романів та революцій. Дух старовини особливо відчутний у кварталі Марє з центром на площі Вогезів. Туристів тут майже немає, всюди велич та спокій, а ще – невимовної краси архітектурні ансамблі часів д'Артаньяна та Рішельє.

Париж – це місто романтиків. Чого варті одні назви – славнозвісний Монпарнас, набережна Вольтера, знаменита антикварними виробами, середньовічний готель Клоніє через дорогу від Люксембурзького саду, де височіють липи над мармуром статуй...

Париж виник на острові Сіте посеред Сени. Тепер важко повірити, що цей маленький клаптик землі якихось шість століть тому був вкритий сіткою численних вулиць, спогади про які залишилися лиш в історичних хроніках та свідченнях сучасників. Площа, де колись спалили рицарів-тамплієрів перетворилася в тихенький сквер, де люб'язні пенсіонери вигулюють такс і болонок з бантиками. До свідків колишнього життя Парижа належать похмурий замок – в'язниця Конс'єржері, маленька капелла Сент-Шапель, собор Паризької Богоматері і дві останні вулички на північно-східному березі – Голубки та Урсулинок.

Вечірня прогулянка човном по Сені (небагато – не мало – 34 мости, кожен з яких є архітектурним шедевром!), мабуть, один з найприємніших способів знайомства із столицею Франції. З правого боку височіє добре освітлена піраміда Лувра – резиденції французьких монархів, а з 1793 роки і донині – одного з найбільших музеїв світу, чия колекція чудово характеризує європейську культуру від її зародження до середини XIX століття. По ліву сторону – легкий фасад музею д'Орсе з його блискучою колекцією живопису від Коро до Ван Гога, далі – авангардний символ Парижу, Ейфелева вежа, з висоти якої відкривається захоплюючий вид на місто. Зараз “королева Парижа”, незважаючи на літній вік (як не-як більше ста років!) переживає другу молодість після недавньої реставрації і залишається найпопулярнішою спорудою столиці Франції.

Нотр-Дам і сьогодні вражає і зачаровує древньою міццю темно-сірих стін, а в дні своєї юності він був найбільшою спорудою Парижа. Перлина готичної архітектури, старовинний собор зазвичай наповнений натовпом туристів (а вміщає він до 9000 людей!). Його

суто французька витонченість, мереживо великого вікна-троянди і майстерна різьба химер століттями визначали образ Парижа, поки, нарешті, роман Віктора Гюго не приніс йому всесвітню славу. Поруч знаходиться “нульовий кілометр” – звідси ведеться підрахунок всіх відстаней у Франції. Згідно традиції, треба стати в цій точці і загадати бажання. Із скверу по мосту можна перейти на острів Сен-Луї, щоб скуштувати 70 видів “найсмачнішого в світі морозива” (як запевняють самі французи) в кафе “Bertillon”.

Щоб збагнути стиль і дух колишнього, древнього міста, слід рано-вранці піднятися на Монмартр – височенький пагорб у північній частині міста. Саме в цей час вузькі, схожі на лабіринти вулички з відполірованою до дзеркального блиску бруківкою ще пусті і виглядають трішки розмитими, а сніжно-білі куполи базиліки Сакре Кор (Святого Серця) здаються витвором уяви. Вже через декілька годин цей богемний осередок наповнюється вуличними музикантами і портретистами, які з легкою ностальгією згадують “Золотий вік” Монмартра. Біля підніжжя пагорба знаходиться знамените вар’єте “Мулен Руж”. Від старовинної будівлі практично нічого не залишилося – заклад переобладнаний в сучасний зал, який не поступається традиціям минулих років.

Париж заворує непомітно і назавжди... На тротуарах його провулків дух легкості і свободи раптово матеріалізується і захоплює вас з головою. Раптово вам хочеться пройтися Єлисейськими полями – вулицею дорогих ресторанів і фешенебельних магазинів, поглянути на славетні “дахи Парижу” з однієї з трьох оглядових площадок Ейфелевої вежі, відвідати одне з місцевих кабаре або ж, зайшовши в butik “Chanel”, збагнути весь успіх незабутньої Коко, якій вдалося створити бездоганний образ парижанки: елегантної, стильної та жіночної. Романтична атмосфера, незабутні пригоди, делікатеси на будь-який смак, гармонійне поєднання матеріальної та духовної краси.. що ще потрібно людині?..

Ірина Процик

Така європейська Україна

Ким ти себе вважаєш: українцем чи європейцем? Дякую за турботу, але зі мною все гаразд.

Так от, подивилася я нещодавно „Подробно”, яку веде такий собі Діма Кисельов. Про що йшлося? Про Україну та Європу, майбутній наш вступ до ЄС. Вже починаєш нудитися? Не хвилюйся, всього, що почула переказувати не буду. Нема потреби... Спробую лише поділитися своїми власними думками з цього приводу.

Євроремонт, євровікна, євросервіс... Так вже повелося, що частка „євро” додає слову чи навіть реченню неабиякого позитиву. Мовляв, гривня – непогано, але ж євро не порівняєш. Ой, це не з тієї опери.

Хотіла сказати, сервіс – це добре, але євро сервіс – набагато краще. А все чому? Тому, що на асоціативному рівні чуже сприймаємо як таке, що набагато краще за своє. І даремно. Є безліч класних штук, які у нас нічим не гірші, а то й навіть кращі, ніж у всьому світі. Наприклад, морозиво. Ти куштував польські „льоди”? Якщо ні, то краще і не пробуй... Пиво у нас – передаю думку, яку почула від самих німців-броварів – пальці, тобто вуса оближеш. Так що.....

До речі, намагалася згадати, чи є слова, які починаються на „євро” і мають негативний відтінок. Знайшла! Але тільки єдине – євроціни.

Останнім часом зустрічаєш багато інформації про те, що „Україна нарешті наблизилася до Європи”..... Дивно воно якимось, адже ми ніколи від неї і не віддалились. А ще багато оригіналів пропонують поруч із вікном в Америку прорубувати і віконечко в Європу.

Чомусь їм не спадає на думку, що нема і ніколи не було потреби махати сокирою: те, що ми наразі не в Євросоюзі зовсім не означає, що ми не в Європі.

Зрештою, хто-хто, а ми завжди були тут. Принаймні географічно... Завжди були є і будемо.....Чому така певнена? Та ми ж, тобто наші діди-прадіди пройшли Рим, Крим та мідні труби, вижили після голодоморів, пережили бездарних полководців та держслужбовців, „дружелюбних” сусідів. І щоб після ТАКОГО канути в лету???? Та ніколи в житті!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Інна Думанська

Міс Тернополя або скоро весна!!!

Весна іде - красу несе! Саме такими словами я б охарактеризувала дійство, яке відбувалося 15 березня у палаці культури „Березоль”. Адже саме у той день 20 чарівних леді змагалися за титул найгарнішої дівчини міста Тернопіль у конкурсі „Красуна Тернополя 2006”.

Чесно кажучи, йшла я туди не з найкращим настроєм, без всякого ентузіазму та натхнення, через те що не один раз дивилася записи минулорічних конкурсів по тернопільському телебаченню і нічого цікавого я там не побачила. Все виглядало якимось тьмяно і не виразно. Побачивши все „в живу”, я переконалась, що народна мудрість „краще один раз побачити, чим сто разів почути”, все ж таки правдива.

Дійство було грандіозне, помпезне, яскраве і найголовніше цікаве! Дівчата, які боролися за титул „найгарнішої і найпривабливішої” були усміхнені і чарівні. Ведучі (члени команди КВК „Тернопільська особлива”) – галантні та кмітливі. Жюрі – велике...(в плані кількості) та справедливе (в плані рішень).

Наші Євростудії представляла студентка другого курсу Україно-Британо-Грецького факультету Зварич Тетяна, яка завоювала титул „4-ої Віце Міс” та „Міс

глядацьких симпатій". Але це і не дивно, адже прихильники з Євростудій щільно блокували сьомий ряд у залі і активно вболівали та підтримували Тетяну.

Дівчата змагались у трьох конкурсах-дефіле: візитка, вихід у купальних костюмах та у вечірніх сукнях. Найбухливіше зал, а вірніше чоловіча його частина, реагувала на дефіле в купальниках. А от слабша частина людства, і я у тому числі, не змогли стримати свої емоції, коли почули ритми танго і на сцену до 20-ти конкурсанток приєднались 20 найгарніших представників сильної статі, які деякий час до того змагались у конкурсі „Містер Тернополя”. Мені тоді ще подумалось, що я пішла не на той конкурс краси!:)!

В перервах між основним конкурсом зал розважали команди КВК, дитячий ансамбль „Посмішка” та студенти Тербовлянського хореографічного училища.

Крім того хочу додати, що перемогу здобула Пельвеська Валерія, випускниця 4-ої школи. Без зайвої сором'язливості скажу, що мені це приємно, адже чотири роки тому я закінчила ту саму школу, що і „Красуня Тернополя” 2006 року.

А загалом, особисто в мене після конкурсу залишилися самі позитивні, приємні спогади, адже в той день в палац культури „Березоль” прийшла ВЕСНА!

Анастасія Малько

Скоро «Євробачення»

Ще не менше ніж два місяці і ми замремо біля екранів телевізорів, дивлячись трансляцію з Афін і тримаючи кулаки за нашу Тіну Кароль, яка змагатиметься за перемогу в конкурсі «Євробачення-2006». Адже саме вона перемогла у проекті «Ти – зірка!» і, за одностайним рішенням журі й телеглядачів, поїде до Греції від України. Тіна спершу повинна перемогти у півфіналі, який пройде 18 травня, щоб виступати 20 травня у фіналі. Тож з ким буде змагатися Тіна Кароль?

Від Росії на «Євробачення» поїде випускник «Фабрики зірок». До речі, він, як і Тіна, стартуватиме зі стадії півфіналу. Дмитро Білан виконуватиме пісню у стилі поп-рок «Never Let You Go», яку для нього написали поет Карен Кавалерян та композитор Олександр Лунев. Відео до неї зніматиме режисер Гоша Тоїдзе, автор всіх останніх кліпів Діми Білана.

Білорусь на «Євробаченні-2006» представлятиме Поліна Смолова, яку в національному фіналі конкурсу одноголосно обрало журі. Вона виконуватиме англійську пісню «Мама», яку спеціально для конкурсу їй написали поет Андрій Костюгов та композитор Сергій Сухомлін.

Молдова в Афінах стартуватиме одразу з фіналу – завдяки шостому місцю, яке минулого року посіли «Zdob si Zdub». І представлятимуть країну на конкурсі колишній учасник групи «O-Zone» Арсеній Тодерашку у

дуеті з Наталією Гордієнко. За них у фіналі національного відбірного туру проголосували і журі, і телеглядачі.

Польщу знову представлятиме група «Ich Troje», яка вже була на сцені «Євробачення-2003» у Ризі. Вони співатимуть пісню «Follow My Heart», яку записали шістьма європейськими мовами.

Латвію в Афінах запам'ятають виступом групи з шести симпатичних хлопців «Cosmos». Вони позаторік перемогли на конкурсі «Нова хвиля» у Юрмалі.

Німеччину представить група, яка грає цілком американську музику, і має зовсім не німецьку назву – «Texas Lightning». Окрім того, вік її учасників – близько 50 років. До речі, одним із їхніх конкурентів на національному конкурсі був співак на ім'я Томас Андерс, колись половинка дуету «Modern Talking», шалено популярного 20 років тому...

Ось таким буде конкурс «Євробачення-2006», який пройде в Афінах 18-20 травня.

P. S. Не пропустіть наймузичнішу європейську подію року.

Оксана Багрій

Щодо курсової

Бажання працювати над курсовою поки що ні в кого не виникало – всі надії студенти покладають на останній тиждень. :-) Як таке ставлення може позначитися на кінцевому результаті? По-різному, залежно від того підходу, який ти обереш під час написання курсової. Пропоную кілька найпопулярніших.

Курсова за 2 місяці

Цей вид курсових давно вже час вписувати у «Червону книгу» як вимираючий вид. З кожним навчальним роком кількість студентів, які з усією старанністю підходять до написання «курсаку», катастрофічно скорочується. Чому? Тут є ряд теорій. Перша: молоді люди остаточно знахабніли і, керуються життєвим принципом «Мені по барабану», не зважаючи на потуги бідних викладачів втовкмачити їм науку. І ще одна теорія має умовну назву Інтернет! Ну навіщо мучитися, сидіти днями і ночами в бібліотеці, переписувати уривки з книжок, якщо можна скачати потрібну інформацію з мережі?

Курсова за 2 тижні

Мабуть, найпоширеніший метод. Ним, до речі, у більшості випадків користуються відмінники. За два тижні можна і якісну курсову написати, і багато часу не втратити. Важливо лише правильно розподілити свій час і вирахувати джерела, з яких ти черпатимеш інформацію.

Попри негативне ставлення викладачів до використання інтернет-джерел, всевітньою павутиною можна і навіть треба користуватися. Адже різноманітні статистичні показники, новинки та інша цікава інформація в наших

друкованих джерелах зазвичай з'являються оперативно. Тому Інтернет залишається єди варіантом щось «розкопати».

Курсова за 2 дні

Цей варіант – для любителів екстриму. За два написати курсову роботу на 40-50 сторінок – це завд не для аматорів і вже точно не для першокурсників. насправді потрібні досвід разі, дурість і нахабство :-)).

До цього експериментального варіанту вдаються або круглі відмінники, або круглі двічники. Для перших – це ще одна можливість довести всім свою найкращість. А от двічникам залишається розгрібати негативи.

Оксана Багрій

3 життя Європи

Французькі студенти захищають традиції

Одна з центральних тем коментарів європейських газет – протести французької молоді проти політики уряду на ринку праці.

Дворічний іспитовий термін для молодих фахівців?

У Німеччині така практика є нормою при одержанні безстрокових трудових контрактів. Головний аргумент демонстрантів у Франції полягає в тому, що після закінчення іспитового терміну фірма захоче позбутися молодого співробітника. Але невже, хтось усерйоз думає, що підприємство, що інвестувало два роки в навчання новачка, неодмінно захоче його позбутися? В остаточному підсумку рух протесту проти закону про іспитовий термін уражає своєю консервативністю.

Варто визнати, що Франція виявилася в повному тупику.

Як не сумно, але це може викликати дії, що важко буде виправдати. Адже ніхто з протестуючих не повірить у можливість переговорів, коли влада продовжує повторювати, що розмовляти власне нема про що. Власне кажучи, влада нагадує при цьому атлета, що продовжує грати мускулами, грузнучи в багнюці. Не виключено, що поліції прийдеться застосувати силу, адже демонстранти і не думають припинити протести, більш того, виникає погроза масових страйків. Над головою Вільпена згущуються хмари.

Опір новому закону має на меті не стільки практичне розуміння, скільки традиційне для Франції уявлення про надійність і недоторканність робочих місць, які французи готові захищати як святиню. Принаймні, для тих французів, у яких є робочі місця. З цієї причини молодіжні протести користуються широкою підтримкою серед населення.

Ірина Стебельська

Кожна п'ята дитина народжується не від "паспортного" батька

(про що зазвичай замовчують)

Гамбурзький еволюційний психолог Дітріх Клунсман (Dietrich Klunsmann) на сторінках журналу Р.М. опублікував результати своїх останніх досліджень в області жіночої сексуальності. Він заявив, що інстинкт матері вимагає зачинати дітей від декількох батьків.

Згідно гіпотези Клунсмана, жінка несвідомо сприймає гармонійно складене чоловіче тіло, як свідчення хорошої спадковості. Це несвідоме відчуття звичайно значно збільшує вірогідність оргазму, який, у свою чергу, є головним сигналом для чоловіка: "Ця жінка хотіла б бачити саме мене батьком своєї дитини!" Таке підсвідоме розуміння поліпшує якість еякуляції.

До цих пір, затверджує Клунсман, не існувало переконливої теорії жіночого оргазму: це емоційно важлива подія фізіологічно не сприяє зачаттю: десятки мільйонів жінок вагітніють, ніколи не випробувавши оргазм. Зовсім інша справа у чоловіків, не здатних на еякуляцію без оргазму.

Інша обставина, на якій зупиняється в своїй статті Клунсман, пов'язана наявним у жінок інстинктом продовження роду не з одним чоловіком. За даними Клунсмана, жінка лише умовностями цивілізації примушена зачинати дітей в моногамному шлюбі від одного батька.

В інстинктивній турботі про сильне наступне покоління вона зобов'язана знаходитися в пошуку можливо більш якісного нового генетичного матеріалу.

Виходячи з цих міркувань, а також з результатів лабораторних досліджень, Клунсман стверджує, що приблизно 20 відсотків батьків помилково вважають себе біологічними батьками власних дітей.

Ірина Стебельська

А що Ви думаєте про...

Дорогі друзі, в цьому випуску студенти нашого факультету висловлять свою прозору і не zaangażовану думку на події, які охопили нашу країну на даний момент. Ми, як майбутнє нашої держави, не можемо стояти осторонь цих питань.

Отже, питання №1:

„Хто на вашу думку стане наступним Прем'єр-міністром України?“

... і для того, щоб зняти напруження від політики, ми зачепимо тему 1 квітня.

Питання №2:

„Чи вважаєте ви, що 1 квітня це свято і як його відзначаєте?”

Фурман Ліля:

1. Не знаю
2. Це просто хороший день для жартів, але відзначати, якось по особливому, не буду. Стараюсь трішки шуткувати.

Бойчук Олександра:

1. Важко сказати, але я думаю, що було б прекрасно, якби я була старшою, тоді я б не вагалась і одразу ж сказала б, хто буде Прем'єр-міністром, але, я вважаю, що Тимошенко не буде, думаю, що лишиться Єхануров.
2. Ні. Я можу пожартувати, але не рахую, що це свято.

Остапенко Володимир:

1. Павло Лазаренко.
2. Я думаю, що це свято, сміху. Але друзів своїх не «розводжу», „хіба що на гроші”.

Галандзовська Інна:

1. Хотілось, щоб була Юлія Тимошенко, я думаю, вона зможе навести лад в Україні.
2. Вважаю, що це свято, але якось по особливому не відзначаю.

Загребельна Таня:

1. З точки зору мешканців західних областей, прем'єром буде Юлія Тимошенко, але мешканці східних надіються на Януковича, я це знаю, тому що була спостерігачем на виборах в Донецьку. Ще на сході, всі обожають Рената Ахметова, хоча тамтешні дівчата „балдіють” від Нестора Шуфрича, просто сидять і чекають коли він завітає в гості.
2. Хотілось щоб це свято було частіше, так хоч через день, тоді веселіше було б жити.

Кришталь Віталій:

1. Я вважаю, що буде Юлія Тимошенко, тому що інших варіантів при таких розкладах я не бачу.
2. Як таке, свято я святкувати не буду, але посміялись, пожартувати з когось, може з мене хтось пожартує, таке буде.

Малько Анастасія:

1. Думаю, що Юлія Тимошенко, але ще побачимо...
2. Обожаю це свято, це свято дурнів. Професійне свято студентів. Мене мало хто пошиває в дурні, але я – багатьох. Наприклад, такі приколи, як „у вас щось біле...”, „у вас щось брудне...” і т. д. Пам'ятаю, що минулого року й мене добре розвели.

Андрій Майка:

1. Юлія Тимошенко, через те що вона є обраницею нашого українського народу. Ющенко, я так відчуваю, що йде на коаліцію з Партією регіонів, гріш ціна тому чоловікові.
2. Ніколи не відзначаю, бо мене всі розводять.

Dreams come true

У кожного з нас є безліч бажань. Хтось хоче стати душею компанії, вміти завжди на тему якусь байку розказати, ще хтось – вільно розмовляти іноземною мовою, інші мріють про політ на Місяць..... На жаль, більшість цих бажань залишаються нездійсненими. Але чому???????????????

Погодись, все, що тільки відбувається у твоєму житті, - не без твоєї участі. Іншими словами, у першу чергу **ти сам робиш своє життя таким, яким воно є**. Звісно, є ще невідомі сили, які втручаються у хід подій, і з ними нічого не вдієш. Так воно вже повелося... Краще пригадай зі свого життя один чи кілька випадків, коли тобі чогось дуже хотілося, а воно бац і сповнилося. Наприклад, ти одержав як подарунок річ, про яку давно мріяв, або ж зненацька на обрії з'явилася дівчина (хлопець) твоєї мрії.

Якщо ти хочеш (а ти звісно хочеш) бути красивим, багатим, успішним, щасливим, здоровим, то частіше уявляй, який ти красивий, багатий, успішний, щасливий та здоровий. Якщо ж твоя голова повна побоювань і сумнівів, - то можеш навіть не сумніватися: те, чого ти так боїшся, неодмінно трапиться.

Перевірено поколіннями: **чим дужче чогось хочеш, тим швидше це отримаєш!!!** Тому дуже-дуже чогось прагни. Це вже пів справи. Але спершу поспробуй проаналізувати свої думки та бажання. Вибери для початку якусь одну мету – одного зайця. Коли є мета, треба сформулювати побажання у вигляді конкретної фрази.

До речі, будь обережним з бажаннями. Навряд чи тобі вдасться вийти заміж за Білла Гейтса чи набити пику Ленноксу Льюїсу, не втрачай чуття реальності.

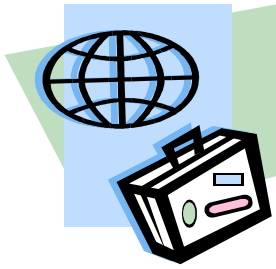
Як ти розумієш, ми з тобою не єдині у цьому світі живемо. Є ще кілька мільярдів людей, які одночасно з нами теж чогось дуже-дуже хочуть. Між іншим, їхні бажання і мрії можуть не збігатися з твоїми. Але навіть не думай лізти напролом і змінити все на своєму шляху. Не допоможе. Зрештою це зовсім не означає, що достатньо пасивно чекати розвитку подій. Можна, звичайно, визначити головну мету, подумки її сформулювати й палко бажати її здійснення, лежачи на дивані. Але тоді чекати доведеться довго, може навіть до пенсії. Тобі ж хочеться, щоб усе збулося якнайшвидше: якщо можна, то вже. А для цього ти повинен докласти зусиль. Вагони розвантажувати не потрібно, йдеться про зусилля емоційні.

Психологи кажуть, що добре використовувати ось такий спосіб. У той самий час, коли тебе переповнюють сильні емоції (не важливо, з якого приводу й чи вони позитивні чи негативні), спробуй прокрутити в голові, як плівку, своє бажання. Доки серце б'ється і кров стукотить у скронях, швидко продумай бажання на зразок „хочу виграти у лотерею мільйон доларів” чи інше. Не важливо, що твої емоції не мають нічого спільного з твоєю мрією.

P.S. Якщо хочеш виграти у лотерею, то принаймні купи білет. **Не забувай допомогти мрії стати реальністю не тільки словом, але й ділом.** Ой, десь я вже таке чула...

Богдана Христіян

Інна Думанська

Студентські
гранти та
стипендії

Olympia Summer
Seminars 2006
Olympia, Greece

Scholarship / Financial aid: a very limited number of scholarships will be awarded to qualified students

Date: June 26 to July 10, 2006

Deadline: May 8, 2006

Open to: visit the official website for more details

The fifth annual Olympia Summer Seminars will take place from June 26 to July 10, 2006 in Ancient Olympia, Greece. The seminars aim to facilitate an interdisciplinary and comparative approach to the study of current and historical events by bringing together eminent scholars and highly qualified students and professionals from around the world. Set against the backdrop of the birthplace of the Olympic Games and the beautiful and historically-rich Peloponnesian region of Greece, the Olympia Seminars provide a unique opportunity for critical thinking and intellectual interaction in a relaxed environment.

THE PROGRAMS

1) War, Conflict & Identity

Organized in collaboration with Yale University's Program on Order, Conflict, and Violence

2) The Challenges of International Media Technology and Policy

HOW TO APPLY

• Applications will be available online from February 16, 2006.

• Deadline for submitting applications is May 8, 2006

Up to 25 outstanding applicants will be accepted to each program. All applicants must be proficient in English. Candidates are strongly encouraged to apply online. Alternatively

FOR MORE INFORMATION

Please contact: Margarita Gogou

Program Coordinator

Tel: +30 210 668 2832

E-mail: mgogou@kokkalisfoundation.gr

Website:

<http://www.kokkalisfoundation.gr/en/articles/2006/2/16/1354>

Study abroad

Mitrovica Summer Courses 2006

Mitrovica, Kosovo

Scholarship / Financial aid: participants from certain South East European countries receive scholarships

Date: 17 to 28 July 2006

Deadline: 27 April 2006

Open to: all interested

From 17 to 28 July 2006, ATA and DDA will organize the Mitrovica Summer Courses (MSC). ATA Mitrovica Office
Contact person: Mrs. Olivera Markovic Lole Ribara, Building 36, Flat no.18 Mitrovica Tel./Fax: +381 28 24200
myp@academictraining.org Students from outside Kosovo can also contact our headquarters:

Website: www.academictraining.org

European Weekend School

Center for European Studies Student Forum cordially invites you to the fourth European Weekend School on 18 - 21 May at Bogazici University, Istanbul. There will be given a series of lectures and seminars to the participants on:

- "The future of the EU in alternative perspectives: theories and narratives";

- "The future of CFSP and ESDP";

- "The future of regionalism and structural funds";

- "Constitutional and Public Opinion Challenges to the EU"; and

- "Turkish accession perspectives to the EU".

Online application forms is available at <http://www.acmof.org>. If you have trouble accessing to application forms, please contact us via apply@acmof.org.

If you also wish to make a presentation in the workshop, please send a no longer than two pages proposal abstract to apply@acmof.org.

Deadline for application is 17 April 2006 Monday.

Contact Information:

Tel: +90 212-3581591, +90 535-8808286, +90 532-6153003

Fax: +90 212-3597344

E-mail: info@acmof.org

Website: http://www.acmof.org/ews4_ann.php

Prepared by Mary Gylan

Шеф-редактор – Ольга Задорожна

olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:

Марія Жилан

mashuskaz@yahoo.com

Ірина Стебельська

Матроскіна

Оксана Багрій

Інна Думанська

Ірина Процик

Анастасія Малько

Богдана Христіян

Дизайн і верстка:

Ольга Задорожна

Адреса редакції:

Офіс 27

Бульвар Шевченка 9.

46000 Тернопіль

Web:

<http://unf.tane.edu.ua>

Свіжі анекдоти

Професор студенту:
 - Як ви думаєте, що таке іспит?
 - Ну.. Це розмова двох розумних людей.
 - Н-да, А якщо один з них дурень???
 - Тоді інший не одержить стипендії.

Зустрічаються чотири студенти, один говорить:
 - Мужики, давайте сьогодні ввечері до мене - є пиво, риба...

- А дівчиська будуть?
 - З дівчиськами я вже домовився. Їх не буде!

Одержує студент лист із дому. У конверті знаходить 10 доларів і записку від батька: "Дякую, синок, за твій лист, тільки запам'ятай що десять пишеться з одним нулем а не з двома".

Ніч перед іспитом. У квартирі професора лунає телефонний дзвоник. Роздратований заспаний голос:

- Так!
 - Що, спиш, зараза?
 - ?!?!?!
 - А ми вчимо.

Думає студент перед іспитом: "Здам - нап'юся... А не здам - теж нап'юся..." Потім думає: "Усе рівно напиватися!" І купив пляшку заздалегідь. Приходить на іспит, а пляшка лежить у внутрішній кишені. Ну, хвилюється, зрозуміло, руки трясуться, узяв квиток і упустив на підлогу. Намагається нахилитися, а пляшка заважає. Він неї дістав і поставив на стіл. А коли підняв квиток - професор запитує:

- Огірок є?
 - Немає...
 - Тоді чотири!

Заходить п'яний студент до приймальної комісії на екзамен, і тримаючись за парту питається:

- А ви в п'яного студента екзамен приймете?
 - Так!
 - А в дуже п'яного?
 - Ну, добре.
 - Хлопці! Заносьте Петра.

Стоїть велика черга в студентській столовій, без черги протиснувся студент, дає дві гривні:

- Дві сосиски, будь-ласка.

Черга з обуренням:

- Ух буржуй.

Студент даючи ще одну гривню:

- І 10 виделок

Оголошення в студентській столовій:

"Шановні студенти! Просимо вас не кидати котлети на підлогу, а то вже здохли три собаки".

Балакають двос студентів:

- Слухай Петро, а давай заведемо в кімнаті поросля.
 - Та ти сказився. Всюди сморід, лайно на кожному кроці.
 - Ну той що? Привикне, ми ж звикли.

Кросворд на закуску

1. Гумористичний журнал.
2. Прізвисько футболіста А.Шевченка.
3. Байка Л.Глібова «... і Комар».
4. Літературний батько бравого солдата Швейка.
5. Ще байка Л.Глібова: «... і Вівчарі».
6. Вакула із «Ночі перед Різдрвом» М.Гоголя.
7. Животик любителя пива.
8. Неграмотна людина.
9. Бальний танець.
10. Жінки у турецького султана.
11. Біла мене... березовим прутот (пісня).
12. Казав мені... , щоб я оженився (пісня).
13. Остап Вишня «... — дуже велике діло».
14. У чужі... не сідай (приказка).
15. Товариш сатири.
16. Від Києва до... посіяла конопель (пісня).
17. П'яному і дурному воно по коліна.
18. За море... літала, та дурна верталась (приказка).
19. Квітка.
20. Чи воно було першим, чи курка?
21. Пора кохання.
22. Її треба берегти змолоту.
23. Ти йому не вір, бо то... (приказка).
24. Дитяча хвороба.
25. Весна людини.
26. Самець свині.
27. Чорноморський курорт.
28. Місто, де 1 квітня проводяться гуморини
29. Добра ... , та розуму нема (приказка).
30. ... і в макітрі макогона зломить (приказка).